

בש"פ 6027/14 - אנס ברהם נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6027/14

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש: אנס ברהם

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על פסק הדין של בית המשפט
המחוזי בנצרת (כב' השופט א' קולה) בעמ"ת
11205-09-14 מיום 4.9.2014

בשם המבקש: עו"ד דיב א' תלחמי

החלטה

1. המבקש נעצר ביום 16.8.2014 בחשד לביצוע עבירה של כניסה לישראל ושהיה בה שלא כדין. למחרת היום הוגש נגדו כתב אישום בגין עבירת כניסה לישראל שלא כחוק. בד בבד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים בטענה שהמבקש הורשע בעבר שלוש פעמים בעבירה זו וכן בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. כמו כן נטען כי המבקש שוחרר ממאסר בפועל בגין עבירת שהייה בלתי חוקית ביום 1.6.2014 ולכן הוא לא ראוי לאמון בית המשפט בשחרורו לחלופת מעצר.

2. בית משפט השלום בנצרת (כב' השופט נ' אדריס) קבע ביום 1.9.2014 כי אין מחלוקת בדבר קיום ראיות לכאורה ועילת מעצר והורה לשירות המבחן להגיש תסקיר שיבחן את חלופת המעצר שהוצעה, אצל חמו של המבקש.

עמוד 1

נקבע כי התסקיר יוגש בהקדם האפשרי ודיון המשך יתקיים ביום 2.10.2014. המבקש הגיש ערר על החלטה זו, וביום 4.9.2014 דחה בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופט א' קולה) את הערר בקובעו כי אין עילה להתערב בהחלטה לקבל תסקיר מעצר לפני החלטה על מעצר עד תום ההליכים.

3. מכאן הבקשה שלפניי. המבקש טוען כי יש להעניק לו רשות לערור, שכן שגה בית המשפט המחוזי בכך שלא בחן בעצמו את הטענות על טיב חלופת המעצר לפני אישור הפנייה לשירות המבחן; ובכך שלא הקדים את מועד הדיון שנקבע בבית משפט השלום. לטענתו, בחינת החלופה שהוצעה בבית חמו בפיקוח של בת זוגו וחמותו הייתה צריכה להוביל לשחרורו. לבסוף טוען המבקש כי המשך מעצרו יפגע בו יתר על המידה שכן חגיגות חתונתו תוכננו להתקיים מיום 16.9.2014 עד יום 19.9.2014.

4. לאחר שעיינתי בבקשה ובהחלטות של הערכאות שקדמו לי, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. הלכה היא כי כדי לזכות ברשות לערור יש לעמוד במבחן הדומה במהותו למבחן שנקבע בבר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982), דהיינו: להראות כי מתבקשת הכרעה בסוגיה בעלת חשיבות ציבורית או משפטית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים לבקשה (בש"פ 7604/12 אברג'יל נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (22.10.2012)). בצד זאת, ייתכנו מקרים שבהם ניתן יהיה לחרוג מאמת המידה האמורה גם אם הבקשה אינה מעלה שאלה עקרונית, כאשר מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת (בש"פ 493/13 אמיתי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (23.1.2013); בש"פ 1268/12 מדינת ישראל נ' פלונית (9.2.2012)). עניינו של המבקש נדון לפני שתי ערכאות, אשר מצאו כי לא נפל פגם בהחלטה להורות על מעצרו עד להכנת תסקיר מעצר, שאז תידון שאלת מעצרו עד תום ההליכים, בין היתר בשים לב לעברו של המבקש. על פי אמות המידה עליהן עמדנו, הכרעה זו אינה מגלה עילה למתן רשות לערור. אף לא מצאתי כי הטענה בעניין החתונה מקימה עילה למתן רשות כאמור. המבקש יוכל לפנות בבקשה מתאימה בעניין זה - כמו גם בעניין הקדמת הדיון - לשופט המעצרים שיחליט בסוגיה זו כחכמתו.

הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, י"ד באלול התשע"ד (9.9.2014).

שופט